UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs In Primam Digesti Novi

Bartolus

Lvgdvni, M.D.LXVII.

Interdictis & relegatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96158

Visual Library

Pterea plus deliquit. commiſit enim prius delictũ. ⁊ poſtea occidit ſeipſum. Doctores tenent contrarium. Nam per iſtũ textum bona publicantur reo caſu ſolo, quo ſi ſententiam paterentur, eſſent publicanda. vt ſ. ea. l. §. j. ergo in caſibus iſtis, in quibus, non publicarentur, ſi ſententiam fuiſſet paſſus per d. auth. bona damnatorum. in illis non publicabuntur ſi ſeipſum occidit. Idem dicit gl. C. de iure fiſc. l. fi. in fi. lib. x.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Requiratur ſententia. Uide Saly. in l. j. C. eo. per Cy. in d. l. ij. C. qui teſtamenta facere poſ. Bal. poſt Cy. in d. auth. inceſtas. C. de inceſt. nup.

b Alex. Ultimo quero. Adde Bal. in l. ij. C. qui teſtamẽta facere poſſunt. ⁊ que dixi poſt Bar. in l. ij. ſ. tit. j. Saly. in d. l. j. C. eo. ⁊ per Angel. in d. l. ij.

De interdictis, & relegatis. Tit. xxij.

LEX III.

1 ☞ Vaſſallo delinquente, an ⁊ quando filius amittat feudum.

2 Proximior ſi committit delictum propter quod aufertur ſibi hereditas vt indigno, nocet ſequentibus in gradu.

3 Recipiens emphyteuſim pro ſe, ⁊ ſuis filijs, ⁊ nepotibus, ſi primus deliquit, non ſoluendo canonem, vel alienãdo ſine conſenſu domini non nocet ſequentibus.

Bonis alicuius publicatis nõ venit emphyteuſis accepta pro ſe ⁊ filijs ſuis, ⁊ nepotibus.

4 Delictum patris vbicunque non nocet filio, intellige dum tamen patri nihil acquiratur.

a EUm qui. a Iſta lex eſt nota. Opp. ſ. de iure patro. l. iiij. vbi dicitur, quod filius non perdit libertos. glo. que eſt hic, dat plures ſolutiones. Iſta eſt vera in libertis. Sunt quedã iura que tranſeunt ad quẽlibet extraneum heredem ⁊ iſta trãſeunt in fiſcum. Iſta loquitur hic. Quedam ſunt, que ad heredem trãſire nõ poſſunt vt ius ſucceſſionis in opere faciendo, ⁊ ſimilia, ⁊ iſta remanent apud filiũ, vt lege contraria. Iſtam opi. tẽ Dy. ⁊ omnes. Eodẽ modo dẽ reſponderi ad l. eorũ. ſ. ad leg. Iul. maieſt. cum ſimil.

1 ¶ † Ulti. hec lex inducitur hic per Dy. in ar. ad queſtionem, de vaſſallo delinquẽte, an propter hoc filius eius perdat feudum? De hoc vos habuiſtis gl. ſ. ad leg. Corn. de fal. ſi quis patris.

b ⁊ l. emancipatũ. in fi. ſ. de ſena. Dy. determinat b, aut feudũ fuit paternum, ⁊ filius perdit illud, per hãc legem, Aut feudum fuit auitũ, ⁊ illud nõ perdit, arg. d. l. emãcipatũ. ⁊ arg. huius legis. hẽ enim ab auo, non a patre. Ita dicit Dy. in c. non dẽ aliquis. circa fi. extra de reg. iur. li. vj. Domi. Cy. ponit hãc q. C. de lib. ⁊ eo. lib. l. ij. in fi. q. ⁊ ibi dicit ſic, Aut qs dẽ habere feudũ ex ſuo iure, vt qꝛ pater eſt ſtipulatus ſibi ⁊ ſuis filijs, vnde iam filio eſt queſitum ius, tũc delictũ patris nõ nocet filio, arg. huius legis. Aut habet ex ſucceſſione paterna, ⁊ tũc perderet ex delicto patris, arg. huius legis. Iſte determinationes videtur contra caſum in feud. tit. ſi vaſſallus feudo priuetur. c. j. §. fi. vbi loquitur de feudo auito. ⁊ antiquo. ⁊ no. p glo. ſi de feu. defun. fue. cõtro. c. j. §. ſi vaſſallus. ex quibus videtur, quod indiſtincte fili⁹ perdit propter delictum patris etiam feudum auitum. Quid ergo dicemus? Dico ſic. Quandoq̃ quis cõmittit aliquod delictum. propter ꝙ dẽ directo feudo priuari, vt qꝛ delinquit cõtra dominum: vel aliquid facit cõtra conuentionẽ feudi, tunc delictũ patris nocet filio, vt d. ti. ſi vaſſal. feu. priue. c. j. ⁊ no. i d. §. ſi vaſal-

2 lus. Simile vides † quãdo proximior committit delictũ ꝓpter

c quod aufertur ſibi hereditas c vt indigno. Nam nocet ſequentibus in gradu, vt vidiſtis ſ. tit. ij. l. fi. in fi. ⁊ l. ij. §. j. ⁊ §. fratris. ſ. ſi qs ali. te. probi. Et hoc intelligo in feudo iam patri acquiſito, ſed ſi nõ eſſet queſitum, ſed erat querendũ: qꝛ erat apud patrẽ ſuum auũ quo ad nepotem, tũc hoc nõ nocet nepoti, imo nepos incipit tenere locum primi ex perſona ſua, l. Gallus. §. ⁊ quid ſi tantum. ſ. de libe. ⁊ poſth. ⁊ facit l. nõ tantum. §. emãcipatus. ſ. de bo. poſ. contra tab. Si vero propter delictũ illud non debeat quis principaliter feudum amittere, ſed conſequenter cadit ab illo, vt qꝛ non delinquit contra dominum, vel contra promiſſiones factas in feudo, iſto caſu recurro ad diſtinctionẽ, quã ponit Cy. in d. l. ij. in fi. C. de lib. ⁊ eo. lib. que probatur per hanc legẽ. Aut tale feudum dẽ trãſire ad filium ex perſona patris, tanquã ad patris ſucceſſorem, ⁊ hoc perdit. Aut tranſit ad eũ ſuo iure, vt qꝛ filius, non qꝛ heres: ⁊ tunc ſibi illud retinet. Probatur in

d iure libertorum, ⁊ dicitur euidenter hac lege. Per hoc dico d in

3 contractu emphyteutico, quando † quis recipit emphyteuſim pro ſe ⁊ ſuis filijs ⁊ nepotib⁹, ſi primus vel ſecũdus delinquit, circa ipſum contractũ emphyteuſis, non ſoluendo canonẽ, vel alienando ſine licentia domini, hic non nocet ſequentibus, per preallег. iura. ſed ſi aliter e delinqueret, propter qđ bona publicarentur, iſta bona debent remanere apud filios ⁊ nepotes, qꝛ

f non tranſeunt f ad eos, vt ad heredes, ſed habent ſuo iure, l. vt iu

4 riſiurandi. §. ſi liberi. ⁊ ibi dixi, ſ. de ope. libe. Ubicunq̃ † autem dixi, filio non nocere delictum patris, intellige ita tamen ꝙ patri nihil queratur, l. diui fratres. ⁊ ibi not. ſ. de iure patro. ⁊ l. Paulus. ſ. de bo. liber.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Eum qui. Adde gl. Bar. ⁊ doct. in l. j. C. de bo. libert.

b Alex. ¶ Dy. determinat. An propter delictum patris vaſalli fili⁹ perdat feudũ. p Ja. But. Bal. ⁊ Ang. in l. adoptiuum. §. fi. de in ius voc. ⁊ Bar. no. in ſua diſpu. in l. emancipatum. §. fi. de ſenato. Et quid econtra, vide que dixi poſt Bart. in l. cum fili⁹. ſ. de verb. oblig. Ang. hic dicit, ꝙ qualitercunq̃ ex quacunque cauſa feudum perdat, illud nocet filio ſuo, ſiue ſit feudum paternum, ſiue auitũ, per gl. fi. in c. j. §. preterea. ſi de feud. fue. cõtro. hic alleg. In alijs autem eſt vera opi. Dy. ⁊ Cy. reprobata opi. Bar. qui etiã tenet ꝙ vbi delinquitur, ita ꝙ res directo perdatur, delictũ patris non nocet filijs, l. diui. ſ. de iure patro. ⁊ de in ius vocã. l. adoptiuus. i fi. ſm Ang. ⁊ no. Bal. C. de epi. ⁊ cle. ⁊ in l. ſi qs preſbyter. facit quod no. gl. ⁊ Bar. in l. fraudati. ſ. de publica. ⁊ quod no. Bart. in l. ſi finita. §. ſi de vectigalib⁹. de damno infec. Et de materia plene p Bal. in l. fi. C. de lib. cauſa. ⁊ Bal. in l. j. C. de bo. lib. ⁊ in l. ij. C. de lib. ⁊ eo. libe. ⁊ in l. q ſe patris. C. vnde lib. Et ibi etiam quid ſi vaſallus renunciat feudo, vel aliquam obligationẽ facit an preiudicet filijs, ⁊ deſcendentibus. Et de hac materia vide aliqd per Bal. in l. ſtipulatio iſta. §. ſi quis ita. in fi. ⁊ ibi refert Imo. de verb. ob. plene per doc. in c. ij. de feud. aliqd p Bal. i l. lege. C. de legi. here. Et dicit Bal. in l. ſi quis inceſtas. C. de inceſt. nu. ꝙ ſi ſtatuto cauetur, ꝙ interficiens patrem, nõ ſuccedat, ꝙ nõ preiudicat nepoti, niſi fuerit culpabilis. Retuli, an vaſallo delinquẽte filius amittat feudũ. vide de hoc per Bal. in l. j. in prin. C. de cad. tol. Et iſtud reaſſumit do. Alex. in l. ſi mihi ⁊ Titio. de verb. ob. Et de materia vide per gl. ⁊ doc. in c. j. hoc quoque. de ſucceſ. feu. ⁊ in d. c. ex parte. extra de feud. ⁊ ibi plene vide. Adde, an fili⁹ priuetur feudo pp felonyam patris, Bal. conſ. cclix. j. lib.

c Alex. ¶ Aufertur ſibi hereditas. Propter hoc dicit Bal. in l. iij. i fi. C. cõmu. de leg. alias omnibus deficientib⁹. poti⁹ dẽ vn⁹ de agnatione habere, quã extraneus, vt no. Bar. i l. ij. §. permittitur. ſ. de iti. actuq̃ priu. qđ eſt verũ, niſi amittat feudũ ꝓpter delictum, quod no. E pro clariori intelligentia vide Bal. in c. j. ſi vaſſallus feud. priuetur. ⁊ i l. j. C. de bo. lib. ⁊ in l. emãcipatũ. ſ. de ſena. ⁊ quod dixi i l. diui. de iure pat. ⁊ gl. in c. j. §. hoc quoque. ver. partẽ. ⁊ ibi Bal. ⁊ alij, ⁊ ibi ſcripſi poſt Bal. d ſuc. feu.

d Alex. ¶ Per hoc dico. Nunqd in publicatione bonorũ veniãt bona emphyteutica, vide Bal. in l. antiquitas. in fi. C. de vſufr. ⁊ qđ dixi poſt Bar. in l. Statius Florus. §. Cornelio. §. de iure fiſci. ⁊ Bal. in l. ij. i j. q. C. de lib. ⁊ eo. lib. ⁊ Ro. latius i l. ſi finita. §. ſi de vectigalibus. vbi dixi, de damno infe. ⁊ Sal. in l. ij. i xxij. q. C. de iure emphy. circa fi.

e Poma. ¶ Sed ſi aliter. Si enim aliquid patri quereretur, tũc noceret, vt per Alex. conſi. lxxxviij. vol. iij. ⁊ Alex. conſi. ix. i n ij. volu. ⁊ in l. apud Iulianum. §. ſi quis alicui. ſ. de leg. j. Iaco. i l. ij. i vlti. q. C. de iure emphy. ⁊ Alex. in l. diui. in apoſt. ſ. de iure patro. ⁊ conſi. viij. vol. iij. in ij. dub. ⁊ conſ. lxxxiij. vol. iiij. ⁊ ciij. in prin. vol. iiij. ⁊ cvj. vol. iiij. ⁊ cvij. ⁊ cxxiiij. e. vol. iiij. ⁊ cõſi. j. vol. v Panormi. conſi. iij. in vij. dub. vol. ij. ⁊ aliquid per Barba. cõſi. x. vol. ij. ⁊ conſi. xviij. vo. ij. Ro. xx. ⁊ Ale. in l. ſi procuratorẽ. ſ. ad Trebellia. ⁊ Anan. conſi. xxxij. in ſecundo dub. ⁊ Ale. lxxx. vo. j. ⁊ cxj. eo. volu. j. ⁊ liiij. ⁊ Aret. remiſſiue, conſi. xiiij. ⁊ Cap. xlij. ⁊ lxxxij. ⁊ Bald. in c. j. §. aut ſi libellario. quibus modis feudum amittat. ⁊ in c. j. §. deniq̃. que fuit prima cauſa bene. amit. ⁊ Aluaro. in c. j. de vſu. ⁊ Alex. conſi. ix. vol. iij. ⁊ lx. eo. vbi ponit, qđ ſi poſtea dominus recepiſſet afictum, vel tenuiſſet per multum tempus. vbi punit an dolum vnius agnati alteri noceat, eodem volu. ⁊ xviij. in j. dubio, eo. volu. vbi ponit, an vaſallus poſſit in preiudicium filiorum commoditates feudi alienare, ⁊c. eodem volu. vbi ſequitur Bart. hic. Et ibi ponit an feudum poſſit alienari in preiudicium filiorum, vel in dotem dari, ⁊ Panor. ⁊ alij in c. ex parte. de feu. ⁊ Pau. de caſt. in cõſi. lxxxiiij. vbi propter hoc infert, ꝙ rex alienans etiam cum conſenſu populorum, non preiudicat ſucceſſoribus in regno, qꝛ ipſi non habeant ab eo. ⁊c. Socy. cxx. vbi ponit, an fruct⁹ vel res emphyteutice poſſint in dotem dari, vel vbi tantum ex filijs aſſignari, in preiudicum aliorum filiorum.

f Alexan. ¶ Non tranſeunt. Et ſi pater non ſoluit canonem pro emphyteuſi an preiudicet filio, facit l. lex. vectigali. ſ. de pigno. Et certe ſi fili⁹ veniret vt heres patris, credo ꝙ preiudicaret. arg. l. cum a matre. C. de rei ven. Secus dicerem ſi veniret fili⁹ non vt heres, quod vltimum quidam volunt verum, ſi veniat

filius

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

filius mortuo patre, non eo viuente. Nec obſt. tex. in l. adoptiuum. §. fi. de in ius voc. quia ibi eſt ſpeciale in illis reuerentialibus tantum. Sed certe in hoc paſſu videtur dubitandum, an incontinenti non ſoluto canone ſit aperta via eccleſie. d. l. lex vectigali. ſ. de pig. cum ſi. ⁊ Spe. in tit. de emphy. §. nūc aliqua. ver. cxliiij. de quo dubio per Jac. But. ⁊ Bal. in d. l. adoptiuum. §. fi. de in ius voc. ⁊ in l. liberti liberteꝗ. C. de ope. liberto. ⁊ qđ no. Bar. in ſua diſputa. ī d. l. emancipatum. §. fi. de ſena. cum Bar. hic concordat Saly. ī l. ij. in xxij. q. C. de iure emphy. ⁊ p doc. in c. ij. de feud. Bald. in d. l. adoptiuum. in lectu. antiqua, remittit ſe ad Spe. vbi ſ. vbi vide.

LEX VI.

Præter penas. Op. ꝙ pſes poſſit deportare in inſulam, vt ī. l. proxi. in princ. Sol. verum eſt, ſi habet ſub ſe inſulam, vt ibi: alias ſecus, vt hic. Vel dic, ꝙ hic loquitur in deportatione: ibi, in relegatione. Que iſtarū ſit verior, dicam ſtatim ī. l. proxi.

LEX VII.

1 ☞ Preſes prouincie non poteſt deportare in inſulam, quando eam non habet.

2 Preſes quare non poteſt deportare, ⁊ damnare ad mortē, vel in metallum.

3 Judex non poteſt mittere aliquem in poſſeſſionem bonorum exiſtentium extra ſuum territorium.

RElegatorum. Op. ꝙ preſes non poſſit hoc facere, vt ſ. proxi. in
1 prin. ⁊ l. ij. §. j. ſ. de pe. Dicunt† quidem, aliud in deportatione, vt ibi: aliud in relegatione, vt hic. Hoc non videtur bñ dictum, qꝛ cum preſes prouincie poſſit dānare ad mortē ⁊ in metallum, qđ plus eſt, l. illicitas. §. qui vniuerſas. ſ. de offi. preſi. ergo dꝫ poſſe qđ eſt minus, vt in c. cui lꝫ. extra de reg. iur. lib. vj. ⁊ ideo dicūt ipſi, ꝙ lꝫ precedēs intelligitur ſecūdum iſtam, vt tunc non poſſit deportare in inſulam, quādo non habet inſulam, ⁊ ſic hoc eſt magis propter defectū inſule, quam propter defectum iuriſdictionis. quod tꝫ gl. in d. §. qui vniuerſas. ⁊ Dy. in d. c. cui lꝫ. Jac. de Are. tꝫ cōtrarium, qꝛ leges indiſtincte dicunt, preſidem nō poſſe deportare, in d. l. ij. §. j. ſ. de penis. ⁊ ſ. l. proxima. Et ideo dī ipſe, aliud in relegatione, vt hic: aliud in deportatione, vt in contrarijs. Ad id qđ dicitur, preſidi lꝫ quod eſt plus, ergo dꝫ licere, qđ eſt minꝰ. Rñ. ꝙ deportare eſt plus. Nam deportare idē eſt dicere, ꝙ extra portare, hoc eſt, ponere extra ea, que ſunt iuris ciuilis, l. quidā ſunt. ſ. de pe. Sꝫ cū ea que ſunt iuris ciuilis, quis habeat a principe, merito preſes non pōt ei auferre, l. ſi arrogator. ſ. de adop. Et ſi dicis, quomodo hoc, cum damnat ad mortem, vel in metallū propter qđ iſta talia perduntur: Dicit ipſe, iſtud eſt per quandā conſequentiam a lege. non qꝛ hoc fiat a preſide directo. ita dicūt. hoc etiā tenebat Mart. Sili. Hoc mihi non plꝫ: qꝛ eadē ratione nō poſſet deportare prefectus, qđ eſt cōtra l. ij. §. j. ſ. de pe. Preterea, quando aliquis deportatur in inſulam, nō auferuntur expreſſe ea, que ſunt iuris ciuilis, ſed in conſequentiā illius pene, vt pꝫ
2 ex d. l. quidam ſunt. ſ. de penis. Alij dicunt† ⁊ hoc dicebat Ol. ꝙ ratio differētie inter deportationē ⁊ damnationē ad mortē, vel in metallum eſt, qꝛ damnatio fit ad mortem pro criminibꝰ grauioribus, ideo non dꝫ differri pena, l. cum reis. C. d pe. ⁊ l. ſi quis filio exheredato. §. irritum. ⁊ §. ei qui. ſ. d iniuſ. rup. teſta. Sed deportatio ī inſulam fit pro leuioribus criminibus, merito dꝫ differri, vt reſcribat̄ principi. Et iſta eſt ratio, quare permittitur iſtud qđ eſt plus, non illud ꝙ eſt minus. Certe nec iſta ratio placet, qꝛ quādoꝗ pro criminibus grauioribus fit deportatio in inſulā, ex qualitate perſone, vt ſ. proxi. in fi. Teneo ergo opi. gl. ⁊ Dy. ꝙ preſes non poteſt deportare, quando non habet
3 inſulam: ſecus ſi haberet, vt hic. Ex quo nota, † quod iudex nō pōt quem mittere in poſſeſſionem rerum non exiſtentium in territorio ſuo: ita dicit gl. ⁊ habetis in l. cum vnus. §. is qui. ſ. de bonis auth. iud. poſſi.

§. Hec eſt differentia. Iſte §. innuit, ꝙ nō poſſit ad tempꝰ deportari, quod videtur contra l. ſine prefinito. ſ. d penis. Solue, vt in glo.

§. Ad tempus. [a] Op. quod fit contra legem, nullū eſt, vt C. de legi. l. non dubium. ſed iſtud eſt huiuſmodi, ergo, ⁊c. Sol. ſententie late ante hanc legē non infirmantur: ſed que fuerūt poſt hāc legē late bene infirmantur. Hec eſt vna ſol. gl. Alij vt Pet. dicūt ſic, ꝙ iſta ſentētia nō infirmatur a iudice, ſed infirmatur a lege, qꝛ ipſo iure eſt nulla, vt lege contraria. Ita refert Cy. in vi. opp. Dy. in c. que contra ius fiunt. de reg. iur. lib. vj. dicit, quod ſententia valet ideo, qꝛ lex, non procedit vltra infirmando. Mihi videtur, quod debemus dicere ſic, quod ideo hec ſententia non eſt nulla, quia in ea non eſt expreſſus iuris error. Licet enim non debeant bona auferri relegato, tamen ex cauſa iudex poteſt auferre, ⁊ augere penam. ideo in maleficijs non apparet quod ſit error expreſſus. Ita not. ſ. de pe. l. quod ad ſtatum.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Ad tempus. Vide Bal. in l. non dubium. C. de leg. ī l. ⁊ ſi ſeuerior. C. de infa. Et not. hic, ꝙ ſententia in criminalibus in qua eſt error valet, ad limitationem l. ſi pretor. §. Marcellꝰ. ſ. de iudic. Dixi in l. cum prolatis. de re iudic.

1 ☞ Delinquentes ad confinia non poſſunt mitti ī ciuitatibus non ſubditis mittenti.

a §. Eſt quoddā genus. [a] Per hunc §. vidi caſſari quedā cōfinia data in Marchia, ⁊ in ducatu, ſi ciuitas precipit ſuo ciui, ꝙ debeat morari in aliqua ciuitate ſibi nō ſubdita, valēt iſta
1 confinia caſus eſt † hic. Ideo preſides, qui cognoſcunt de appellatione ceſſant iſta confinia. In ciuitatibus vero, que principē non recognoſcūt, non ſunt qui talia cōfinia ceſſant: ideo Piſani relegant ī Sardiniam, quandoꝗ in inſulam Rhodi, vel in aliā prouinciam nō ſubditā: ſed non pōt fieri de iure. Nā tantū poſſunt relegare in terras ſibi ſubditas, vt hac lege.

ADDITIO.

a Alexan. ¶ Eſt quoddam genus. An relegatio poſſit fieri extra prouinciam, quam quis regit. Et nota, ꝙ non poſſunt dari confinia. niſi in terris ſubditis. Idē etiam tꝫ Bal. in d. l. illicitas. §. qui vniuerſas. de offi. preſi. Idem in .. fi. C. ſi ſeruꝰ extero, ⁊c. reſoluitur tamen talis relegatio in interlocutoriā, ⁊ valet, ideo ꝙ videantur ſibi interdicta loca ſubdita, ſm Bald. in l. pe. C. de execu. rei iudi. Idem dicit ibi Bal. ꝙ hodie ex cōſuetudine poteſt quis relegari extra loca ſubdita, quod not. de quo vide do. Abb. in c. poſtulaſti. de foro compet.

1 ☞ Diſpoſitio facta per aliquem, quando poſſit egredi locum iuriſdictionis diſponentis.

2 Interdictio bonorum facta alicui in ſui commodū, porrigitur ad omem locum: ſecus ſi ſit propter delictum.

3 Imperator reſcribens vni preſidi. videtur omnibꝰ reſcribere.

4 Judex loci, vnde quis eſt incola, poteſt quem punire de delicto alibi commiſſo.

5 Interdicto eo quod eſt minus, videtur interdictum quod eſt maius, non econtra.

Locus originis alicuius eſt nobilior, ⁊ delectabilior.

6 Italia appellatur prouincia.

a §. Interdictum. [a] No. hic, quod de iure pmeuo quis nō poterat īterdicere, niſi ei prouincie cui preeſt. Sed ad hoc op. interdicere poteſt prouincie cui poteſt, ergo iubet alibi morari ī loco ſibi nō ſubdito: hoc autem non poteſt fieri, vt hac lege, in prin. ergo, ⁊c. Sol. nō poteſt de hoc directo diſponendo, ſed per quandam conſequētiam ad hoc confertur diſpoſitio, hoc non eſt prohibitum. Item cōtra ego video ꝙ municipium, vel ciuitas poteſt ſtatuere, quod quis non valeat ad faciendū mercantias extra municipiū, vel quod quis non vadat ad faciendū mercantias in tali ciuitate, l. fi. in fi. ī. de decr. ab or. fa. ⁊ l. mercatores. C. de cōmer. ⁊ merca. ⁊
1 ſic qs poterit diſponere in prouincia aliena. Sol. diſpoſitio que fit in penam alicuius, nō poteſt directo egredi locū iuriſdictionis diſponentis, vt hic. Sed ſi non fit in penā eius ſed in penā hominum illius loci ad quem nolo aliquē accedere, vel. in commodum iſtius ciuitatis tūc valet diſpoſitio, ⁊ ita loquitur con
2 traria. Eodē modo dico, † ꝙ ſi iudex interdicit tibi bonis, non propter delictum tuum in penam, ſed in cōmodum tuum, qꝛ tu es prodigus, ne bona tua pereāt, iſtud interdictum porrigitur
b ad omnem locū[b], vt C. de emanci. lib l. j. ⁊ l. is, cui bonis. de ver.
3 oblig. ⁊ l. is, cui. ſ. de teſta. ¶ † Secundo no. hic, ꝙ ſi Imperator reſcribit vni preſidi. ex hoc videtur reſcriptum omnibꝰ, vt hic in ver. ſed Imperator noſter. Sꝫ cōtra hoc videtur ī. ea. l. ver. quibuſdam tamen. Solu. hic reſcripſit: ſimpliciter: in ver. quibuſdam. reſcripſit concedēdo priuilegium quibuſdā quod dic
4 vt l. j. §. fi. ſ. de conſti. princi. ¶ † Tertio nota, ꝙ iudex loci, vnde
c quis eſt incola poteſt quem punire de delicto alibi commiſſo.[c] quod eſt not. facit ad hoc l. j. ⁊ ij. C. vbi d cri. agi opor. ⁊ l. iij. ſ. de
5 offic. preſi. ¶ † Vlterius not. in ver. dubtiatum, ꝙ interdicto minori videtur interdictum maius, ſed non econtra, ⁊ ideo qui interdicit locū incolatus, videtur interdicere locum originis, non ecōtra, quaſi locus originis ſit nobilior, ⁊ declarabilior, p
6 ſumptione huis legis. ¶ † Vlti. nota, ꝙ hic Italia appellatur prouincia in ver. ſi quis eam ſententiam. Simile habetis in l. ſuperuacuam. C. de tempo. in integ. reſtit. peten. tamen prouincie hodie aliter appellatur, ſcilicet que ſunt ſub vno pſide. vt not. in l. fi. C. de preſcri. long. tempo. Non habetis hic alia.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Interdicere. Vide Bald. in l. executorem. C. de execu. rei iudi.

b Ale. ¶ Omnem locum. An ſi ex ſtatuto, vel ſententia, ſint interdicta bona alicuiꝰ, habeat interdictio effectũ extra territoriuꝫ vide Bar. in d. l. j. in v j. q. C. de ſumma tri.

c Alex. ¶ Alibi commiſſo. Nota, ꝙ quis poteſt puniri de delicto alibi commiſſo. qđ vide plene in l. j. C. vbi de cri. agi opoꝛ. ꝛ i l. ſi cui. §. fi. de accuſationib. per Bar. ꝛ p eũdem i l. j. in xv. qſt. C. de ſumma tri. Aliquid dixi in l. fi. i fi. ß. de iuriſ. om. iudi. Et de hac materia per do. Angel. i trac. maleficioꝛum. in verſi. an exiſtens Floꝛẽtie. An Italia ſit pꝛouincia. vide quod ſcripſi, ꝛ no. Inſti. de excuſat tut. i §. j. ꝛ qđ notat gl. ꝛ ibi dixi i l. fi. C. ſine cẽſu vel reliq. ꝙ qui interdicit loca domicilij videtur interdicere locum oꝛiginis. adde per Bal. in l. pe. C. de exce. rei iudi.

§. Solet.

Nota ꝙ cui interdicitur minus officium, nõ poteſt accedere ad maius. Sed iſtud non habet locum econtra, vt cui interdicitur maius officium, non poſſit accedere ad minus. Tene menti.

§. Sed muneribus.

Vide gl. in l. ſeq. in verbo, debere. que incipit, nota, ꝙ ex eodem. ibi, ſed arg. centra. ſed ibi ex eodem facto conſequitur quis penam, ꝛ pꝛemium diuerſis reſpectibus: eodem reſpectu ſecus, vt hic. ꝛ facit quod no. per Dy. in c. quod ob gratiam. de reg. iur. lib. vj.

De ſententiam paſſis & reſtitutis. Tit. xxiij.

LEX I.

Ad ſucceſſionem. Nota, ꝓ bannitis, quibus bona reſtituuntur, vt teneantur creditoꝛibus, alias non.

LEX III

In inſulam. Nota, differentiam inter reſtitutum, ꝛ eum cui pena per indulgentiam eſt remiſſa. Sed quid ſi verba ſent dubia: Dicit ſtatutum, quod aliquis rebanniat, vtrum videatur reſtitutus integrum vel videatur indulgentia cõceſſa Tetigi in l. j. §. fi. ß. de queſtio

De cadaueribus punitorum. Tit. xxiiij.

☞ Due negationes faciunt vnam affirmationem, tres magis negant.

LEX I

1 **Coꝛpoꝛa** Nota. † tres negationes faciunt vnam affirmationem ſed remanet negatio: ſꝫ due negationes [a] faciũt vnam affirmationem, de quo per Cyn. in l. j. in vij. q. C. d ſerui. fugi. ꝛ videbitis i l. duos. infra, de verbo. ſigni. ꝛ l. j. ß. de here. inſtit.

ADDITIO.

a Alexan. ¶ Due negationes. An due negationes faciunt vnam affirmationem. Ad intellectum huius tex. vide que ſcripſi poſt Bart. in l. fi. ß. ad legem Iul. maieſta. Et an cadauer ꝛ oſſa idẽ, ſint dic ꝙ non. ita dicit Bart. per illũ text. in l. oſſa. ß. de relig.

LEX II.

a **Si quis inſulam** Nota hanc legem quia foꝛte non, reperies alibi, ꝛ habes hic quod ille, qui in vita † non po-
1 teſt moꝛari in ciuitate poſt moꝛtem non poteſt reduci ad ciuitatem ad ſepulturam.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Si quis in inſulam. Ad hunc text. vide not. in l. j. C. ex deli. defun. ꝛ que dixi poſt Bal. in l. fi. ß. ad leg. Iul. maieſt. Et ſi quis vulnerat vel ſpoliat moꝛtuum an dicatur eum offendere, vide Bal. in l. ſoꝛoꝛẽ. C. de his qui. vt indig. in fi. ꝛ ſequit Pet. & Anc. in cle. j. de pẽit. ꝛ remiſ. Et qđ ſi aliquis ſepelit moꝛtuuꝫ excommunicatum, an dicatur cum eo cõmunicare. ita ꝙ cada. in excommunicationem, vide gloſ. ꝙ ſic, in c. ad hoc de pꝛiui.

LEX III.

Coꝛpoꝛa Dicitur hic quod quibuſlibet petentibus, poteſt dari ad ſepulturam ſed an poteſt dari medicis ad anatominam [a] faciendam cogitabitis.

ADDITIO.

a Alexand. ¶ Ad anatomiam An quis poſſit ſe dare medicis ad anatomiã nec poteſt exhumari a ſepultura a pꝛetextu alicuiꝰ debiti, tex. in l. fi. de ſpul. vio. ꝛ vide Inno. in c. certificari. de ſepul.

¶ Alex. Loſ. Adde tu poſt Alexan. que pulchꝛe de anatomia facienda ex coꝛpoꝛibus damnatoꝛum tradidit dominus meus Ripa, in trac. de peſte. ver. an autẽ coꝛpoꝛa. Hanc tamẽ dictionem barbaram puto, cum ex verſione Greca diſſectio magis Latine nuncupetur, teſte Gel. lib. x. c. x.

Digeſtoꝛum Lib. xlix.

De appellacionibus & relationibus. Tit. j.

¶ Continuatio rubꝛice per ſe pꝫ, ideo veniamꝰ ad materiam.

LEX I.

1 ☞ Appellatio quid ſit, ꝛ nu. 3.
2 Appellatio ſtatim ea interpoſita extinguit pꝛimam ſentẽtiam, ꝛ eſt vera opinio.
3 Appellatio non eſt actio, nec officium iudicis, nec exceptio, ſed quoddam ius per ſe diffinitiuum, quod vocatur appellatio.
4 Appellatio eſt triplex
5 Appellatio introducta eſt, vt detegatur iniquitas, vel imperitia iudicis.
6 Pars que appellat a ſententia, poteſt etiam habere regreſſum contra iudicem male iudicantem.

Appellandi vſus. Pꝛimo Iuriſconſultus in hoc pꝛin. commendat tractatum de appellationibus ſꝫm Dy. Alij dicunt, ꝙ in hoc pꝛin. ponitur cauſa, quare introducta eſt appellatio. ¶ Diuiditur iſtud pꝛincipiũ in duas partes. nam pꝛimo ponit cauſam inducende appellationis. Secundo reſpondet cuidam tacite obiectioni. Secunda ibi, lꝫ nunquam. ¶ Foꝛma caſum. Queritur quare introducta eſt appellatio: Reſpõdetur, qꝛ vſus eius eſt frequens ꝛ neceſſarius, Et cauſa neceſſitatis apparet, ex eo per appellationẽ coꝛrigitur imperitia, vel iniquitas iudicantis ꝛ hoc pꝛimo. Sed inſtatur, ſepe vidi iudicem appellationis pꝛius iudicare, quam pꝛimus iudicauerit. Reſpondetur, regulariter per iudicẽ appellationis ſententia refoꝛmatur in melius, lꝫ non nunquã, id eſt, aliquãdo contrarium cõtingat. Non eſt enim ſemper melius pꝛonũciatũ, ꝛc.

1 ¶ † Circa iſtud pꝛincipium pꝛimo quero, quid ſit appellatio: [a] Ad quod reſp. ꝙ Pla. i ſumma ſua dicit, appellare eſt iudicis ſententiam aduerſus ſe latam iniquam dicere, ꝛ de ea querimoniam ꝓponere, vt ß. de mino. l. pꝛefecti. Sed certe nõ ponit diffinitionem appellationis, ſed deſcribit actum appellandi: ideo Azo in ſumma huius tit. dixit ſic. Appellatio eſt ſẽtentia a minoꝛi iudice lata per inuocationẽ maioꝛis iudicis pꝛetextu iniquitatis pꝛime ſentẽtie reſciſſio, d. l. pꝛefecti. ꝛ ß. ad Tur. l. j. §. fi. Sed hec diffinitio eſt contra caſum d. §. fin. Nã ibi dicitur, ꝙ effectꝰ appellationis eſt reſciſſio, ſeu extinctio ſentẽtie pꝛime, ꝛ ſic aliud eſt appellatio, qꝛ eſt cauſa: aliđ eſt reſciſſio qꝛ eſt effectus eius. Differt eniꝫ cauſa a ſuo cauſato, ſicut mater a filio, l. licet. §. ea obliga. ß. de ꝓcu. ꝛ l. ꝛ an eandẽ. §. actiones. de exce. rei iudi. Male igitur dicit Azo, cũ dicit, ꝙ appellatio eſt reſciſſio: imo ex appellatione reſciſſio ſequit. Et ideo Goffre. doctoꝛ iuris canonici, in ſumma, de app. dixit, ꝙ legalis diffinitio appellationis eſt, ꝙ appellatio eſt inuocatio maioꝛis iudicis, pꝛetextu iniquitatis pꝛime ſnie, reſciſſionem imploꝛans, d. l. pꝛefecti. Sed hoc nõ videtur verũ. Nam ipſo iure ſine aliquo alio
2 iudice, ad quẽ appellatur, per interpoſitionem † appellationis pꝛima ſententia extinguitur, ſꝫm veram opi. d. l. j. in fi. ad Tur. ꝛ ibi dixi. Preterea, dicta diffinitio deſcribit ipſuꝫ actũ appellandi, non ſubſtantiam ipſius appellationis per ipſam appellationem, vnde eodẽ moꝛbo laboꝛat, quo diffinitio Azonis. Preterea, per nouationem poteſt tolli, ꝛ ſuſpẽdi effectus pꝛime ſententie, l. iiij. §. ſi ex conuentione. ß. de re iudi. Igitur nouatio eſt appellatio, quod eſt abſurdum. Goffre. etiam dicit, ꝙ ſꝫm canones appellatio aliter diffinitur, ꝛ ſic. Appellatio eſt de minoꝛi ad maioꝛeꝫ iudicẽ ꝓnũciatio, ij. q. vj. c. omnis oppꝛeſſus. ꝛ can. ſeq. ꝛ maxime in c. placuit. Que diffinitio eſſet vera, largiſſime aſſumẽdo nomen appellationis. Nam quãdocũqꝫ te ad iudicẽ ꝓuoco, appellatio põt dici, l. item apud Labeonem. §. appellare. ß. de iniur. Et eodẽ modo, ſi te vocarẽ ad cenam, põt dici appellatio, vt ibi patet. Sed aſſumẽdo appellationẽ ſtricte, pꝛout
4 hoc tit. accipitur, alio modo diffiniẽda eſt. Dic ergo, † Appellatio eſt ius quo interim pꝛima ſententia extinguitur, ꝛ interim cauſe cognitio ad iudicẽ ſuperioꝛem deuoluitur. Et hoc pꝛout loquimur de appellatiõe a diffinitiua. De alijs ergo generibꝰ appellationuꝫ, infra in ſuis locis dicemus. Dixi. appellatio eſt ius, ꝛc. ne videar diffinire ipſum actũ appellandi, pꝛout fecerũt alij, quos ß. repꝛehendi. Itẽ dixi, ꝙ interim ſententia extinguitur. hoc dixi, vt oſtenderem appellationis effectum. no. in l. j. in fin. ß.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN